

ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಇರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪರಿಭಾಷೆಗಿರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥ, ಈ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸುವ ಹಾಗೆ ಭಾಷಾಂತರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಅವು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯದೆ ಅಪರಿಚಿತರಂತೆ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುವ ಭಾಷಾಂತರಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೂ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕೃತಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು, ಕನ್ನಡ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು, ಕನ್ನಡದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು ಕನ್ನಡದ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿವೆ. ಪೆರಿಯಾರ್ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ನಾಯ್ಡರ್, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ, ರಾಮ ಮನೋಹರ ಲೋಹಿಯಾ, ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮೊದಲಾದವರ

ಚಿಂತನೆಗಳು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿವೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದೇ ಒಂದು ಕಾರಣ. ಕೇವಲ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಕಾರಣಕ್ಕಿಂತ, ಅವರನ್ನು ಜನರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರ ಅನ್ನುವುದು ಭಾಷೆ, ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಕೇವಲ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಸಂಗತಿ ಅಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮೀರಿದ ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿವೇಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದಂಥ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆ.

ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಎನ್ನುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕರ ವಾಗಿಯೂ ಇರಬಹುದು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿ

ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದ, ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಗುಣ ಕೂಡ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಭಾಷಾಂತರಗಳೇ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಭಾಷಾಂತರ ಈಗ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆರ್ಟಿಫಿಶಿಯಲ್ ಆಗಿ, ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಬಂದಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಭಾಷೆ, ಭಾಷೆಗಳ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಮೀರಲು ಭಾಷಾಂತರ ಒಂದು ಸಾಧನ. ಒಂದು 'ಟೂಲ್' ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ 'ಟೂಲ್' ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಏಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. 'ಟೂಲ್' ಬಳಕೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು 'ಟೂಲ್' ಏಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಭಾಷಾಂತರ ಎನ್ನುವುದು ಏಕ ರೀತಿಯ 'ಟೂಲ್' ಅಲ್ಲ. ಅದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸಮಯ, ಸಂದರ್ಭ, ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ 'ಟೂಲ್' ಆಗಬೇಕು. ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಬಹುದು, ಆಗ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ತಲುಪ ಬಹುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿ, ದ್ವೇಷ, ಮತ್ತರ, ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅವು ಬೇಕು. ಅದು ಮಾನವೀಯ ಸಂವೇದನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಅವು ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಆಗಲಾರದು. ಭಾಷಿಕ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಮೀರುವ ಭಾಷಾಂತರ ಸಾಧನಕ್ಕೂ ಮಾನವೀಯ ಸಂವೇದನೆಯ ಸ್ಪರ್ಶ ಅನಿವಾರ್ಯ.

